

Takav način izražavanja, svojstven našem Gujašu, znači očišćenje od svega: izdvojiti nešto iz cjeline smisla, ali tako da se više ne osjeti to izdvajanje:

Koliko stabala posječeno

dok stigoše do mene.

Ono što je najimpresivnije, ali i najtragičnije u Gujaševu stvaranju jest činjenica da je njegov poetski govor izrastao na onom području na kojem se više nije moglo nikako uskladiti ono što je on u svojoj pjesničkoj intimi nosio s onim što ga je okruživalo. Ostavši tome vjeran, i kao čovjek i kao pjesnik, radije je nestao s ovog našeg svijeta ...

Bio mu zato trajan spomen u našem narodu!

TRI PJESME

Josip Gujaš Džuretin

MIRA

Neka bude mira narodu
Neka mu zarudi njegov zora
Neka okrijepi njegov san
sunce

Dosta je već zreloga sjemenja
u eksplozije

PORUKA

Cvjetove iz bašta
presaditi u srca

izgradnju proslaviti
punim bocama

šum rijeke pretvoriti
u vihor govorenja

U NOĆNOM VLAKU

Ove tmurne noći
ja moram poći
na daleki put
ove današnje noći
ja ću iz vlaka moći
da naslutim svaki kut
Ove tužne noći
ja patim od života
sad tražim zvijezdu na nebu
što skriva tajnu moju
Sad tražim opet svjetla
iz dalekih sela

što ih je vidjeti
Onda se opet molim Bogu
da mi kog jako volim
ostane zdrav
Ove današnje mračne noći
ja slutim skrivene tajne
a vrijeme je krajnje
da znam nešto o njima
U ovoj današnjoj noći
vlak mi se mirno ziba
selo za selom ostavlja
i ja sam potpuno sam